

aneb Oslavy výročí pokračují Přesně týden po čtyřicítce Hop Tropu, tedy 21. února, se na pódium brněnského Semilassa vydala brněnská trampská skupina

Přístav

, aby oslavila dvacetiny. A jak se sluší na oslavu – přišli i hosté, a to nejen naplnit hlediště. Na scéně pogratalovali pardubičtí

Marien

a

Epydemye

z Týna nad Vltavou. Sestava hostů napovídá, že večer měl blíže folku – bylo-li by nutno žánrově škatulkovati. Což rozhodně není třeba, takže oslava se nesla ve znamení hromady skvělé muziky.

Úvod patřil

Marien

, kteří publiku předvedli, proč jsou kromě jiného i trojnásobnými držiteli Porty. Jejich sladěné vokály a bohatý instrumentální doprovod skladeb z dílny Víti Troníčka rozběhl večer ve správném tempu. Marien patří u nás k tomu nejlepšímu v žánru folk a jejich repertoár je svébytným zhudebněným vyjádřením poetických témat. A podle nadšené reakce publika bylo vidět, že stojí před znalými posluchači.

Chytré texty v barevném vokálním provedení s instrumentálními vyhrávkami, na kterých se podílí všichni členové kapely, sahají obsahem od témat milostných přes lyriku přírodních pohledů až k popisu rodinných situací. Současné obsazení Marien – tedy **Víta Troníček** (zpěv, kytara),

Zdena Troníčková

(zpěv, flétny, perkuse),

Karolína Böhmová

(zpěv, perkuse),

Ivan Němec

(12strunná kytara),

Petr Opočenský

(basa),

Michal Paták

(kytara),

Honza Troníček

(foukací harmoniky) – má plný a vyvážený zvuk a je potěšením pro uši nejnáročnějších posluchačů.

Po krátkém vinařském intermezzu, kdy se nezapřela jižní Morava se svými dary a vinař Jan Stávek předal hostům výslužku v podobě lahvi výborného vína (ochutnali u malého stánku snad všichni, kdo navštívili koncert ?) a po přestavbě techniky přišel další gratulant.

Epydemye je další hvězda ze souhvězdí současného folkového nebe. Trio ve složení **Lucie Vlasáková**

,
Jan Přeslička

a

Mirek Vlasák

a jejich vervní folk, plný hudebních špílců a kudrlinek spolu s nápaditými texty je nejen pro mne balzámem v dnešní lehce pomatené době. Rozhodně by v jejich společnosti nevadila ani popršená dovolená. Jejich blok písní tentokrát neobsahoval převahu skladeb z alba

Kotlina

, ale byl nádhernou cestou a radostným putováním po obrazech ze života a završil jej, možno říci, hit z jejich dílny –

Lovec Amorů

. Inteligentního průvodního slova se ujala Lucie a elegantně představila nejen skladby, ale i kapelu a souvislosti z aktuálního dění v jejich malé sestavě. Opět se nemohu při sledování Luciiny hry na basu zbavit vzpomínky na jazzového basistu Luďka Hulana, takto dobrého ducha československého jazzu šedesátých let (jeho Jazz Sanatorium bylo přínosem nejen pro jazzmany). Jeho projev při hře na basu byl velmi expresivní – ovšem v tom je myslím Lucie naprosto nepřekonatelná. A při pohledu teleobjektivem musím ocenit i šperkařské kreace, které vedly k předání relaxačního kouzelného prstenu coby daru oslavenci – Přístavu.

A na pódium přišel oslavenec – **Přístav**. Ono žánrové vymezení, zmíněné na začátku, není rozhodně pro kapelu omezující. Písničky Přístavu se vymykají ze škatulek a jejich záběr je ve skutečnosti velmi široký – sahá od moderní trampské písně s atributy country i swingu do folku. Vícehlasý vokál a precizní hudební doprovod hrají v tvorbě Přístavu velkou roli. Aktuální složení tvoří

Aleš Hrbek (kytara, mandolína, zpěv), **Vít**

Buriánek

(sólo kytara, zpěv),

Aleš Macků

(perkuse, kytara, zpěv),

Martina Hrbková

(perkuse, zpěv, průvodní slovo),

Kamil Mazálek

(kontrabas, zpěv),

Jitka Buriánková

(klávesy) – což předznamenává barevnost melodií, korunované skvělým vokálem. Čerstvý dvacátník se představil ve skvělé formě a do zaplněného sálu se pro pozorné publikum nesly písně v celé škále hudebních stylů s citlivým doplněním o jazzové harmonie kláves. Přímo pro ty, kteří byli oslavě přítomni, byly určeny dvě novinky – píseň

Rosé

a příležitostná edice vína Rosé Přístav z vinařství Jana Stávka (najděte si na webu a ochutnejte, stojí zato). A samozřejmě dar v podobě obrazu k této události. Písně s příběhy byly tak doplněny i o víno s příběhem – ale písně byly ten večer to hlavní a důležité.

Narozeninový večírek to byl povedený a vzhledem k absenci skladeb protagonistů večera v rádiích nebo na obrazovkách musí našinec sledovat jiné zdroje – ještě, že je tu youtube a živé koncerty. Těším se na další setkání (například na letním festivalu Slunce ve Strážnici, Folkovém chvojení a dalších). A oslavenci nejméně dalších dvacet let – konec konců, staří bardi to ve svých nedávných jubilejních koncertech ukázali, že to jde. Asi je to jeden z receptů na dlouhověkost.

Odkaz na fotogalerii

[ZDE](#)

.